

Oslo, den 19. september 1944.

Mappe 100
Eksp. A
Date 19. 9. 44
Avd. BA 1083/44
6599

Vår innsats i kampen.

Lesere av vårt blad vil ha lagt merke til at vi i den senere tid i betydelig større utstrekning enn tidligere har tatt inn opprop og paroler som ikke bare er rettet til medlemmer av advokatstanden, men som angår hele folkets kamp mot nazityranniet. Dette er ingen tilflédighet, men skyldes en henstilling fra Hjemmefrontens Ledelse til de forskjellige yrkesgrupper om å delta mere aktivt i hele nasjonens kamp, og å søke å påvirke sine medlemmer til å yte en positiv innsats også hvor det gjelder gjennomføringen av de alminnelige paroler. Nå i krigens slutfase er det nemlig mere nødvendig enn noensinne at hele folkets samlede krefter settes inn i kampen. Vår fiende proklamerer stadig at man går inn for den totale krigsinnsats. Vi må derfor være forberedt på at det i de kommende dager blir rettet nye slag mot Hjemmefronten, og at vi står overfor oppgaver som krever en energisk innsats og en urokkelig fasthet hvis vi skal mestre dem.

Vi advokater har både grunn og anledning til å gjøre en betydelig innsats i denne Hjemmefrontens sluttkamp. Som representanter for rettssamfunnet har vi grunn til å reagere særlig sterkt mot overgrepene derfor den del av nasjonens liv som i kanskje større grad enn noe annet er trampet under fot i denne tid, - rettslivet. Og på grunn av arten av vårt arbeide og den posisjon vi innehar som rådgivere for en stor del av folket, har vi særlig god anledning til å gjøre vår innflytelse gjeldende.

Vi henstiller derfor på det kraftigste til våre kolleger:
Gå aktivt og med alle krefter inn for sluttkampen. Vis at advokatene ikke sviktet da det avgjørende løft skulle tas. Gjør ære på din stand og ditt folk!

Forsvarerne og AT-rettene.

I Lovtidende nr. 27 for 1944 er offentliggjort en "lov om rettergangsmåten i straffesaker for arbeidstjenesterettene". Loven trådte i kraft den 1. august i år (N.L. nr. 28 p. 355). Denne lov innfører spesielle straffedomstoler for en rekke forbrytelser, når disse er "forøvet mot Norges Arbeidstjeneste eller mot noen som hører til Norges Arbeidstjeneste" (§3). Etter lovens § 13 skal de offentlige forsvarere ved de ordinære straffedomstoler være offentlige forsvarere ved de tilsvarende AT-retter.

Ingen advokat - om han er fast forsvarer eller ikke - må møte ved disse AT-domstoler. Det gjelder her en ren NS-domstol (bl.a. skal arbeidstjenestemenn fungere som domsmenn, lovens §§ 1 og 2) som ingen anstendig advokat må ha noen befatning med. Hensynet til tiltalte må her settes til side. De som i tilfelle vil lide under denne blokade, er enten AT-funksjonærer eller personer som i strid med parolen fra Hjemmefrontens ledelse har latt seg verve til AT.

Understøttelsesforeningen.

Vi er gjort oppmerksom på at en rekke medlemmer av foreningen ikke har betalt sin kontingent, hvilket har medført vanskeligheter. Vi gjentar derfor at denne kontingent skal betales.

Søk ikke stillinger på anonyme annonser.

Fra tid til annen kan man i avisene se annonser fra anonyme advokatfirmaer hvor der søkes etter unge jurister. Vi må på det ster-

keste advare våre unge kolleger mot å svare på disse annonser. Makthaverne har for tiden et sterkt behov for unge jurister til å fylle de forskjellige stillinger som står ledige på grunn av statstjenestemennenes blokade, og vi må være forberedt på at de ikke vil unnsøge seg for å bruke de gemeneste midler for å oppnå sin hensikt. Vi har således grunn til å tro at man nettopp ved anonyme annonser søker å få rede på unge jurister som kan beordres til de ledige stillinger.

Skatteinnbetalingen.

Hjemmefrontens ledelse har sendt ut følgende:

Det har vært vanlig at folk i denne seddelrike tid har betalt skattene på forskudd for hele året, for derved å få den rabatt som er fastsatt. Det er innlysende at skattene heretter bare bør betales terminvis eller for lønsmottakere ved skattetrekk.

Skarpere metoder for utskrivning.

Hjemmefrontens ledelse har sendt ut følgende opprop:

Fiendens nye framstøt mot hjemmefronten.

Det er å vente at den nye totalmobilisering i Tyskland også vil få gjennomgripende følger i de okkuperte land, også Norge. Det nazistiske hovedorgan Völkischer Beobachter skriver åpent at "de store resurser av arbeidskraft i de okkuperte land vil bli utnyttet til det ytterste".

Et skriv fra Arbeidsdirektoratet til arbeidskontorene gir en pekepinn om framgangsmåten. Distriktskontorene pålegges å oppnevne særutvalg innen hvert arbeidsområde til å gjennomgå bedriftene "med sikte på å bringe på det rene den arbeidskraft som direkte kan frigjøres for annet arbeid.... Hensikten med utvalgenes arbeid er å skaffe arbeidskraft og det bør i første rekke behandles bedrifter av mindre krigsviktig art.. Blant bedrifter innen nevnte bransjer bør først behandles de som ikke har oppfylt sin meldeplikt..." En representant for disse utvalg, ledsaget av 2 hirdfolk har i disse dager begynt å oppsøke bedriftene forsynt med en fullmakt fra riksbefullmektiget Astrup.

Når det gjelder utskrivning eller registrering til nasjonal arbeidsinnsats er parolen for bedriftslederne klar: De utskrevne som selv tar et nasjonalt standpunkt må hjelpes best mulig. Og registrerings-skjemaer utfylles ikke. Nå skal altså nye metoder forsøkes, bl.a. personlig pågang. Dette endrer ikke forholdet, og en bedriftsleder må heller ikke under disse omstendigheter være behjelpelig med oppgaver eller opplysninger som letter fienden i hans utskrivningsarbeid selvom altså disse besøk krever mere direkte og aktiv motstand. Motstanden kan anta forskjellige former, og det blir hver bedriftsleders sak med kjennskap til bedriftens spesielle forhold å finne den mest effektive motstandsform.

Kontingentene.

Vi advokater får stadig forespørsler fra klienter fra industri-, handels- og forsikringsverdenen om hvorledes man best skal begrunne sin vegring mot å betale den såkalte kontingent til de respektive forbund. I mange tilfeller vil det råd man gir kunne bygge på de konkrete forhold i vedkommende bedrift. Kontingenten er feil beregnet også etter de bestemmelser som påstås å danne hjemmelen for kontingentutskrivningen, vedk. bedrift hører ikke inn under vedkommende forbund, o.s.v.

Vi vil imidlertid ikke unnlate å henlede oppmerksomheten på en begrunnelse som der gis anvisning på i "Handelsnytt" for 2. sept. d.å., og som er av ren juridisk art. Det anføres her at vedtakene om kontingent selvfølgelig må søke sin hjemmel i lov, og når forbundene nevner lovene, må vi selv gå dem etter i sømmene. Det heter videre: "Overfor industrien har kravet vært underbygget med en henvisning til lov av 25. februar 1943 nr. 5 om Hjelpfondet, og det er formentlig samme lovbestem-

melse man akter å bruke overfor forretningsstanden. Loven om hjelpefondet omhandler bare utskrivning til dette fond og i henhold til loven er så gitt forordning av 1/3-1943 om avgift til hjelpefondet. Denne forordning inneholder en skattebeslutning og innkrevningen er satt i verk av Finansdepartementet som en vanlig skatt. Riktignok bestemmer loven av 25/2-1943 i §§ 4-7 at der kan opprettes næringsgrupper, men der står intet om kontingentutskrivning. Det må være helt tydelig at siste ledd i § 4 og nest siste ledd i § 5 ikke kan påberopes til støtte for kontingentkravet, for disse bestemmelser gjelder bare den administrative oppbygning og spesielle oppdrag.

Avgiften beregnes av brutto-omsetningen og er således ikke noen kontingent men et skattekrav i klasse med omsetningsavgiften. Fastholder man at den avgift som avkreves ikke er en kontingent men en skatt, må den besluttes av de myndigheter og i de former som gjelder for skattevedtak, og denne rett kan ikke delegeres til underordnede myndigheter. Bestemmelsen i Norges Handelsforbunds vedtekter om at forbundet fastsetter beregningsgrunnlaget for medlemmenes kontingent etter godkjennelse av Norges Næringssamband, må derfor være ugyldig etter norsk lov. Det hjelper heller ikke om dette vedtak oproberes av næringsdepartementet, da dette departement ikke har noen anledning til å utskrive skatter. Fortil kommer på den annen side at utskrivning av skatt selvsagt ikke kan skje til fordel for sammenslutninger eller foreninger, men kun til det offentlige."

Inndragningen av enkelte advokaters formuer.

Vi erfarer at et par av de advokater hvis formue ble beslaglagt fordi de hadde unnlatt å sende inn oppgave over juridisk hjelp, nå har uttatt stevning mot Politidepartementet med påstand om at inndragningen kjennes ugyldig. Begrunnelsen er at den påberopte lov ikke inneholder hjemmel for inndragningen (se Advokat-nytt for 4. juli d.å.)

Høyesterettsadvokatene Sven Arntzen og Ragnar Kolflaath som i samme forbindelse ble arrestert, er nå løslatt. Derimot holdes Carsten Arnholm fremdeles i fangenskap.

Invasjonen er lykkes.

Ingen vil idag kunne benekte at den engelsk-amerikanske invasjon er lykkes. Hermed er ikke bare krigens resultat gitt, men ethvert menneske med sin dømmekraft i behold er klar over at avslutningen er nær forestående. Også nazistene er - bortsett fra enkelte som ikke tør eller vil se sannheten i øynene - klar over dette, selv om de i sin propaganda krampaktig påstår det motsatte.

I denne forbindelse kan vi dog ikke nekte oss fornøyelsen av å sitere fra "Aftenposten" for 7. juni d.å., altså dagen etter invasjonen (telegram fra Berlin):

"Ett er sikkert, skriver Vølkischer Beobachter, at kampene i vest kommer til å få et annet preg enn felttoget i øst og i Italia. Den store tvekamp er nå gått inn i en annen fase. Noen retrett i Frankrike kan det ikke bli tale om, forsikrer avisen. "At kampen kommer til å bli meget hård vet vi alle og nasjonen er seg bevisst stundens alvor. Hvis invasjonfelttoget skulle lykkes for motstanderen ville følgene bli uoverskuelige, det ville formodentlig bety slutten. Hvis de tyske soldater slår angrepet tilbake, blir følgene for angriperen uoverskuelige", skriver avisen".